

Đi Chơi Caribbean Bằng Du Thuyền

Ngọc Hạnh

Vùng Hoa thịnh đón tuần lễ đầu tháng 12 lạnh, ra đường phải mặc áo khoác dày. Con trai lớn được nghỉ 3 tuần tính cùng gia đình đi viếng Mexico city, tôi chưa đến đó bao giờ, nhưng vợ chồng con gái bận việc thành linh không tham dự được. Đổi vé máy bay đi Âu Châu xem Giáng Sinh trời Âu thì lạ và đẹp nhưng mua gấp giá vé sẽ mắc. Và lại Âu Châu lạnh chẳng kém gì Hoa thịnh đón. Rủ bạn bè đi Anh hay Pháp viếng cảnh mùa Đông thì các bạn ngại đường bay xa nếu gặp tuyết hay sương mù, phi cơ không cất cánh được phải chờ đợi phi trường vừa mất thì giờ vừa mệt. Đi gần chỉ lái xe ra bến cảng và xuống du thuyền thì lại “đi rồi, đi nữa ngán lắm”. Cuối cùng chỉ con trai lớn và tôi đến cảng Baltimore, Maryland thăm Caribbean bằng du thuyền. Theo tin tức thời tiết, các đảo Caribbean khí hậu ấm áp, 80 độ F. Thực ra bạn bè vùng Hoa Thịnh Đồn hầu như ai cũng đi Caribbean đôi lần rồi. Còn 5 ngày từ ngày mua vé đến khi xuống tàu, kể như hai mẹ nghỉ ngơi trốn lạnh ít lâu.

Chúng tôi đi tàu Carnival Pride đậu ở bến cảng Baltimore, Maryland, cách nhà khoảng 45 phút nếu không bị kẹt xe. Khởi phải ra phi trường chờ đợi, qua trạm kiểm soát an ninh sắp hàng rỗng rảnh mất thì giờ. Ngày nay thiên hạ du lịch càng ngày càng đông. Du thuyền Carnival Pride nhỏ hơn các du thuyền đậu ở bến cảng Florida. Tàu lớn không vào cảng Baltimore được. Tuy nhỏ nhưng tàu cũng chứa được 2124 hành khách, 900 thủy thủ đoàn, có 12 tầng 1/2. Tàu đóng ở Helsinki, Finland, năm 2001 thì đến cảng Canaveral, Florida, Hoa kỳ ngày 1/7/2002. Tàu này đứng hạng 9 trong số 25 chiếc du thuyền hãng Carnival.

Phòng ngủ tàu Carnival rộng rãi so với các du thuyền khác, kể cả chiếc tàu lớn Oasis hãng Royal Caribbean, chở hơn 6000 du khách. Phòng ngủ rộng nhưng các nơi công cộng nhỏ hơn các tàu lớn và các màn trình diễn cũng không tốn kém bằng. Tàu được tân trang năm 2014 nên thắm, các vật trang trí hầy còn mới, sạch sẽ. Vì là mùa lễ nên tàu trang hoàng rực rỡ. Cây thông phòng tiếp tân thật to và tầng lầu nào cũng có cây thông nhưng nhỏ hơn. Các nơi công cộng, phòng đọc sách, quán rượu, gift shop...

sáng rực trông đẹp hơn bình thường.

Ngày nay phần lớn các du thuyền làm nhiều phòng ngủ quay mặt ra biển (balcony) hơn trước. Tàu Carnival Pride có nhiều nơi giải trí như: cầu tuột, nơi đánh ping pong, nơi chiếu phim màn ảnh to, phòng chơi cờ, thư viện... Tàu có hai ống trượt nước màu xanh, màu vàng ngoằn ngoèo (waterslide) từ tầng 13 xuống tầng 9, có 9 hồ bơi lớn nhỏ kể cả whirl pool. Phòng thể dục có các máy còn mới, tốt lắm. Phòng làm đẹp (beauty salon) tuy nhỏ nhưng sáng sủa, bắt mắt. Có phòng tắm hơi (steam room), saunas. Nhà nguyện nhỏ 30 chỗ ngồi êm ái. Rạp hát Taj Mahall theater 3 tầng, 1167 chỗ ngồi. Có Captain Club xinh xinh, steak house sáng sủa lầu 10, nhà hàng sushi trang nhã, disco night club lấp lánh đèn màu 118 chỗ ngồi

Hai vợ chồng con gái đưa 2 mẹ con tới bến cảng Baltimore vào khoảng 13g 30. Nơi đây đã có nhân viên du thuyền đón hành lý để chuyển lên tàu. Mỗi người chỉ còn cái va-ly nhỏ (carry on) kéo theo. Cũng phải sắp hàng rỗng rảnh mất 40 phút mới xong thủ tục nhận phòng. Lúc lên tàu trước khi tàu rời bến có thực tập phao cấp cứu. Mọi người ra đứng ngoài hanh lang theo chỉ định. Gió mùa đông lạnh buốt, ai cũng co ro. Con trai phải chạy về phòng lấy áo khoác nếu không chắc sẽ bị cảm lạnh vì tôi chỉ mặc áo len bên ngoài không đủ ấm. Khi tôi đi các tàu lớn, khách được vào rạp hát hay phòng nghe nhạc có chỗ ngồi tử tế, nhân viên du thuyền hướng dẫn cách mang áo phao trên màn ảnh vừa to vừa rõ, khởi phải đứng mỗi chân và bị gió lạnh.

Tàu rời bến cảng Baltimore lúc 17 giờ. Tuy thế thành phố đã lên đèn sáng rực. Khu bến cảng nơi bãi đậu có rất nhiều xe nhà nằm từng dãy. Đó là xe những du khách cư ngụ tại Maryland hay ở cách bến cảng chừng 3, 4 tiếng lái xe như Philadelphia, New York, New Jersey....

Những ngày trên biển thì giờ trên tàu qua mau. Người đánh cờ, kẻ nghe nhạc, đọc sách, hay ghé khu bán hàng hóa ngắm nhìn khăn, nón, giầy lừng, ví, nữ trang, mỹ phẩm, bánh, kẹo, rượu, thuốc lá... bày biện sáng rỡ dưới ánh đèn. Mua hàng trên tàu được miễn thuế. Một số xem phim hay đi tập thể dục thắm mỹ ở phòng

tập cho tiêu bớt mở thừa, thân thể rắn chắc. Ngoài ra một số khá đông kéo máy hay tham dự trò chơi đồ đen nơi phòng đánh bạc...

Về ẩm thực nếu ai sáng ăn trưa ở phòng ăn tự chọn phải làm đuôi sắp hàng, thích món gì lấy món đó. Ăn thoải mái, lấy bao nhiêu lần cũng được. Ai ăn trưa ăn sáng ở nhà hàng không sắp hàng nhưng phải kêu món ăn theo thực đơn rồi chờ hầu bàn mang ra. Đúng là “cơm dâng nước rót” nói theo cách chị bạn Bắc kỳ 54 của tôi. Buổi tối phần lớn du khách đều dùng bữa cơm ở nhà hàng lớn Taj Mahal. Nhà hàng này đẹp, có hai tầng ở lầu 2 và lầu 3 cuối tàu. Cơm tối chia làm 2 xuất vào 18 giờ và 20 giờ 15. Tôi mua vé trễ nên hết chỗ cho xuất đầu, phải ăn tối vào 20g15 và xem trình diễn văn nghệ xuất đầu lúc 17g30. Thường tôi đến sớm một chút để có chỗ ngồi tốt. Ai ăn tối xuất đầu sẽ xem show sau bắt đầu vào 20g30.

Sau 2 ngày 3 đêm lướt sóng đại dương tàu cập bến cảng Canaveral, Florida lúc bình minh sáng sớm, sương còn ướt boong tàu. Ánh dương hồng rạng rỡ chân trời, hứa hẹn ngày đẹp nắng ấm. Khi tàu rời bến cảng được một ngày thì trời âm dần, thiên hạ đã bỏ áo khoác và hồ bơi bắt đầu đông khách. Trên các hàng ghế xếp chung quanh hồ bơi nhiều người nằm phơi nắng hay đọc sách.

Những ngày tàu đậu bến thì phòng ăn mở cửa lúc 6 giờ sáng cho du khách ăn điểm tâm xong đi du ngoạn sớm. Sau 2 ngày trên tàu nhiều người hăm hở lên bờ. Những người này đã chuẩn bị sẵn sàng. Du khách được lên bờ từ 7 giờ đến 18 giờ. Xe bus du thuyền đậu từng hàng trên bến cảng chờ đón khách đi xem cảnh. Có hai chỗ chính: Walt Disney World nhiều người đi nhất, và Kennedy Space Center, nơi phóng phi thuyền.

Walt Disney World:

Tọa lạc Orlando, Florida, Walt Disney World rộng 43 dặm vuông, có số du khách thăm viếng nhiều nhất Hoa Kỳ - khoảng 49 triệu hàng năm trong khi Nữ Ước có khoảng 47 triệu 1 năm. Tôi đã đến Orlando, nơi có nhiều người Việt cư ngụ, thăm Walt Disney World đôi ba lần cách đây trên 5 năm. Có thể ngày nay khác xưa kia nhưng tôi vẫn quyết định ở lại du thuyền tham gia các sinh hoạt khác.. Dưới đây tôi xin ghi lại những điều còn nhớ ở khu giải trí nổi tiếng này để quý vị nào chưa đi có chút khái niệm.

Theo tôi, đi thăm Walt Disney world vào mùa này thật lý tưởng, khí hậu mát mẻ. Trẻ con chưa nghỉ lễ, số khách bớt đi rất nhiều. Vào lúc trẻ con nghỉ hè sẽ đông đúc hơn, trời lại nóng và ẩm, sắp hàng rồng rắn để mua vé vào cửa thật toát mồ hôi. Bạn có thể mua vé xem bên trong khu giải trí từng ngày hay mua cái package 3 ngày rẻ hơn. Theo tôi đi xem cả tuần lễ cũng chưa thăm hết các nơi.

Du khách từ xa đến có thể ngụ các hotel hay motel ngoài phố hoặc thuê khách sạn trong khu giải trí càng tiện đi lại. Xe con thoi (shuttle) đưa, đón du khách từ khách sạn đến các khu giải trí, tiệm ăn... miễn phí.

Có nhiều nơi thăm viếng nhưng 4 chỗ chính là: Magic Kingdom, Epcot Center, Disney's Hollywood Center, Disney's Animal Center. Theo tôi chỉ viếng riêng Epcot Center cả ngày đi cũng chưa hết.

Khu vực này người ta xây các kiến trúc tiêu biểu một số các quốc gia trên thế giới: Anh, Pháp, Trung hoa, Nhật, Ý... Mỗi quốc gia có hàng hóa, nhà hàng bán thức ăn, nước uống nổi tiếng nước họ. Khu Trung quốc bán tơ lụa, nữ trang, thức ăn xứ họ. Khách đông lắm và ồn ào nhất. Họ chiếu cho xem đoạn phim ngắn giới thiệu nước Tàu trong đó có sông Hoàng hà, cảnh đẹp vô cùng, thơ mộng, thật hấp dẫn. Trên bờ cây xanh, núi non chập chùng xa xa, dưới sông mặt nước phẳng lặng, vài chiếc thuyền êm ả đi lại. Thực ra tôi có đến sông ấy có khúc cũng lau sậy, cỏ cây mọc tùm lum, nước đục lờ... Nước Ý thì cho xem cảnh người chèo chiếc gondole nhỏ xinh xinh, có người vừa đánh đàn vừa hát trên con sông nước xanh xanh, gió mát sóng nhẹ nhấp nhô... Nhà nhiều tầng xinh đẹp bao lơn nhô ra ngoài, trồng hoa màu sắc rực rỡ cất sát con kênh, một phần vách tường nằm chìm dưới mặt nước...

Tôi cũng đã xem ngôi nhà ma (haunted house) lạnh lẽo, lưới nhện chằng đầy, tối lờ mờ, gió vi vu, và những con ma mắt đỏ, răng nhọn hiện ra nhảy múa tung tăng, lượn lờ đi về hướng khách ngồi thì đèn bật sáng vừa

đúng lúc... Theo tôi thì không nên cho trẻ em xem nhà ma. Đông đất giả cũng tài tình, ngôi nhà rung chuyển tưởng như sụp ngã đến nơi.

Đi thuyền trên sông đáng tiền, ngang qua khu rừng rậm con sư tử từ từ trong rừng đi ra cái đuôi dài như cái chổi, gầm gừ hay con cá sấu bơi theo gần con thuyền há mồm đầy răng nhọn... Toàn là giả, máy móc nhưng cũng làm mình... hết hồn.

Xin thưa Orlando có nhiều nơi có bảng cấm ở vệ đường gần những cây cầu ghi hàng chữ "Xin đừng đến bờ sông, có cá sấu". Một chị bạn cho biết mưa lớn có khi cá sấu trườn lên đường hay sân nhà dân cư ngụ gần ao hồ và cho biết nếu có rủi ro gặp cá sấu đuổi thì chạy theo lối zig zag, đừng chạy đường thẳng. Tôi cũng chẳng biết điều này có đúng không, xin tùy ý quý độc giả tìm hiểu thêm.

Tôi nhớ vào cửa khu giải trí một quảng ngắn thấy thì thấy lâu đài Cinderella đẹp như trong truyện cổ tích, nhưng đó nhà hàng ăn uống, tôi chưa vào. Walt Disney còn có cái hồ rộng. Chung quanh bờ hồ là các cửa tiệm, các kiến trúc xinh đẹp hay cổ kính, sạch sẽ. Dưới hồ có người bơi thuyền và có các cuộc đua chèo thuyền vào ngày giờ nhất định. Ban đêm khoảng 21 giờ họ bắn pháo bông và có electric parade, khoảng 20 giờ rất đẹp nơi đây. Walt Disney World có hồ nuôi cá rất to. Hồng hạc và thú rừng như hươu cao cổ, ngựa vằn cũng có ở Walt Disney World...

Quán giải khát, nhà hàng ăn uống, trò chơi trong khu giải trí nhiều lắm. Tôi không biết ngày nay khác xưa bao nhiêu và tôi nghĩ không mấy ai thăm hết tất cả các nơi trong Walt Disney. Riêng những nơi tôi đến, kể ra cũng chưa hết. Tuy Walt Disney World có tiếng là dành cho trẻ con nhưng người lớn cũng thích vào xem chơi.

Nassau, Bahamas:

Tàu kéo neo lúc 18g30 đi về hướng Nassau, Bahamas. Khí hậu ẩm áp nên các boong tàu đầy người. Các bar gần hồ bơi có thức ăn nhẹ, nước giải khát, thiên hạ ngồi kin mít. Xa xa vài con tàu rục rờ ánh đèn đi chuyển qua lại. Sáng hôm lúc bình minh đã thấy bờ xa xa nhưng mãi đến 10 giờ tàu mới vào đậu bến cảng. Nơi đây đã có 3 tàu đậu từ trước: du thuyền Grandeur of the Seas của hãng Royal Caribbean, du thuyền Norwegian Getaway và Carnival Elation. Chiếc Carnival Pride là chiếc thứ tư. Du khách đứng trên boong tàu rất đông xem tàu cập bến. Du thuyền chúng tôi, chiếc Carnival Pride nhỏ so với các tàu khác. Nàng ta từ từ, chậm chậm quay mũi, cho đuôi tàu vào giữa hai tàu kế cận, khít khao, khéo léo vô cùng. Thiên hạ vỗ tay. Tôi hỏi hộp sọ cô nàng sẽ ủi vào một trong tàu bên cạnh. Đứng trên tàu tôi thấy kiến trúc Atlantis nổi bật, nhô cao lên khỏi

các kiến trúc khác ở Paradise Island. Khu nghỉ mát (resort) này tuyệt vời, cỏ hoa xinh đẹp, có hồ nuôi cá lộ thiên to lắm và hồ cá trong nhà. Nơi lối đi trên và 2 bên cạnh cá bơi lội nhón nhơ, có chim, thú, thác nước và hồ bơi nhân tạo. Phía sau là bãi biển cát trắng nước xanh sạch sẽ, thức ăn ngon. Cách đây 10 năm du khách được vào thăm những nơi này miễn phí. Về sau trừ những người ngụ trong khách sạn ngoài ra ai muốn vào thăm các nơi trên phải mua vé, hình như 145\$. Ở khách sạn nơi đây một ngày kể cả ăn uống giải trí 370\$ cho người lớn, dưới 5 tuổi miễn phí. Tôi có người quen 2 vợ chồng là nha sĩ năm nào cũng ở đây từ 3 đến 5 ngày

Mọi người được lên bờ từ 11 giờ đến 20 giờ. Đứng trên boong tàu lâu 9 nhìn xuống bến cảng thấy du khách từ 4 chiếc tàu tủa lên bờ đông như kiến. Các xe bus đậu ngoài đường cái, phải đi bộ chừng 5, 7 phút mới đến. Ai đi đứng khó khăn có xe con thoi đưa đến xe bus. Tôi đến đây đôi lần và viết bài về đảo Bahamas năm 2012, đăng ở nguyệt san Kỹ Nguyên Mới và diễn đàn huongduongtxd.com. Lần này tôi chỉ đi bộ theo bến cảng dài ngoằn, lên bờ đi loanh quanh các tiệm bán quà lưu niệm, mua vài món quà nhỏ và trở về tàu. Buổi chiều

khoảng gần 20 giờ tôi rủ con trai ra boong tàu nhìn xuống cầu cảng. (Tôi ăn xuất sau vào 20 g15) xem thiên hạ về muộn. Trời tối vài người hối hả bước nhanh nhanh về phía cầu thang. Buổi sáng có 2 cầu thang cho khách rời tàu giờ chỉ còn có một. Vài nhân viên tàu mặc quần áo xanh và hai sĩ quan mặc y phục trắng sốt ruột đứng ngóng chờ. Có lẽ các vị khách này đi ngoạn cảnh tự túc. Nếu họ đi theo tua du thuyền sẽ là một nhóm đông người và tài xế liên lạc với tàu nếu xe về muộn, không phải vội vã. Con trai tôi mới thấy cảnh thiên hạ trở về tàu muộn lần đầu nhưng tôi đã thấy nhiều lần. Tàu cập bến thế nào cũng có vài hành khách trở tàu muộn 5, 10 phút.

Freeport

Sau khi rời bến, tàu sẽ đi Freeport, một đảo nhỏ ở Bahamas. Tuy nhỏ nhưng bến cảng Freeport sầm uất. Các hàng quán ngay cạnh bến cảng, đi bộ 5, 10 phút đến nơi. Dân địa phương da màu. Họ đàn hát, đánh trống bập bùng suốt buổi nhưng không biết có ai cho tiền thưởng không. Các gian hàng bán khăn, nón, quần áo, các loại nữ trang bằng xương, bằng bạc, bán rượu nhiều lắm và giá nhất đĩnh, không giảm giá. Ngoài ra du khách có thể đi tắm biển hay mua tua Glass Bottom Boat, đẩy thuyền bằng kính dày để xem các loại cá nhiều màu sắc, hình thù lạ mắt hay xem các loại san hô dưới biển. Các loại này chỉ ở một vùng nhất đĩnh, không sống rải rác khắp nơi.

Tôi lên bờ độ 30 phút, đi loanh quanh các gian hàng, các tiệm buôn nhỏ, xem hàng chút chút xong trở về tàu. Tôi đến lầu 9 phía bên kia con tàu, nhìn về sân bến cảng thấy vô số thùng hàng to chồng chất lên nhau. Dưới nước mấy chiếc tàu hàng chở đầy những thùng to nặng. Tôi xem xe cần trục bốc hàng hóa. Chỉ chiếc xe nhỏ với một tài xế và cái cần cầu mảnh khảnh nằm dài, thò ra khỏi xe chừng 3 mét. Người tài xế cho cần cầu đứng thẳng lên và dài ngoằn ra có dây và cái móc to cuối sợi dây. Với dụng cụ này họ chuyển hàng từ dưới tàu lên bờ. Tôi đọc các con số viết to ghi trên cần cầu: 3000lbs-65 feet. Cái cần đưa lên hạ xuống với các thùng hàng to chỉ do một người trẻ tuổi gầy gầy điều khiển. Nếu ngồi nhà thì chỉ xem trên màn ảnh, không bao giờ được thấy tận mắt cảnh này. Thật máy móc tiến bộ không ngừng. Nơi nhỏ bé như Freeport cũng không cần người phu vát và khuôn vác. Tôi liên tưởng đến những nông dân ở quê hương tôi. Họ dùng trâu bò cày ruộng vì nhà nông không đủ tiền mua máy cày. Mong một ngày không xa quê hương VN cũng tiến bộ như xứ người, được cơ giới hóa trong nhiều lãnh vực...

Tôi trở về bến cảng Baltimore, Maryland sau 7 đêm 8 ngày trên tàu. Tôi lại mặc áo khoác dày quần khăn khi ra xe về giống như lúc rời nhà lên du thuyền. Con gái cho biết trước đó một ngày Maryland và Virginia có tuyết. Đường xe chạy được dọn dẹp sạch sẽ nhưng sân cỏ và nóc nhà tuyết còn đọng trắng xóa. Cầu mong năm nay không có bão tuyết, cây ngã cành rơi, trường học đóng cửa như năm nào.

Mùa Đông 2017
Ngọc Hạnh